

Sygnatura akt VI Ka 226/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **16 kwietnia 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Kazimierz Cieślikowski

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale Marcina Bąka

Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2019 r.

sprawy **E. H.** ur. (...) w miejscowości W.

syna M. i T.

oskarżonego z art. 178a§4 kk, art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 30 listopada 2018 r. sygnatura akt VI K 408/18

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 (dwadzieścia) złotych i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 300 (trzysta) złotych.

Sygn. akt VI Ka 226/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 30 listopada 2018 roku, sygn. akt VI K 408/18 oskarżony E. H. został uznany za winnego dwóch przestępstw z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i na mocy art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw z art. 91 § 1 kk skazany na jedną karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (punkt 2). Tymże wyrokiem oskarżony został uznany za winnego występku z art. 178 a § 4 kk i skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności (punkt 1). Łącząc te kary Sąd orzekł łączną karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności (punkt 3). Na mocy art. 43 a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10000 zł (punkt 5) a na mocy art. 42 § 3 kk dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych (punkt 4). Na mocy art. 44 § 2 kk orzekł Sąd przepadek dowodów rzeczowych (4,77 g amfetaminy, 4,9 g marihuany i 2 sztuk tabletek extasy i zarządził ich zniszczenie (punkt 6). Na poczet kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (punkt 7). Zasądził Sąd od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa część kosztów sądowych tj. opłatę i część wydatków, zwalniając oskarżonego z pozostałej części wydatków i obciążając nimi Skarb Państwa (punkt 8).

Od powyższego wyroku Sądu Rejonowego apelację wniósł obrońca oskarżonego, który zaskarżył wyrok w całości. Zarzucił orzeczeniu obrazę przepisów prawa procesowego i błąd w ustaleniach faktycznych co do rozstrzygnięcia p zarzucie posiadania dwóch tabletek (...) a także rażąco niewspółmierność kar orzeczonych wobec oskarżonego.

Domagał się zmiany wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynu polegającego na posiadaniu dwóch tabletek (...) a także złagodzenia kar jednostkowych i kary łącznej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się bezzasadna.

Uniknął Sąd I instancji takich uchybień, które stanowiłyby bezwzględne przyczyny odwoławcze. Zaakceptować należy też ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji.

W pierwszej kolejności odniesie się Sąd do tego fragmentu środka odwoławczego, który odnosi się do ustaleń faktycznych w zakresie zarzutu opisanego w punkcie III komparycji. Istotnie w tym zakresie niepodważalne jest jedynie to, że oskarżony był w owym czasie samodzielnym użytkownikiem mieszkania przy ul. (...) w P. i że w mieszkaniu tym krytycznego dnia funkcjonariusze Policji w toku przeszukania ujawnili woreczek zamykany strunowo, zawierający dwie tabletki (...). Z wyjaśnień oskarżonego (k. 213) wynika, że takich substancji (zwanymi tabletkami Ecstasy) nigdy nie przyjmował a te ujawnione podczas przeszukania remontowanego mieszkania „przy okazji jakiegoś spotkania ze znajomymi ktoś musiał zostawić”. Z pozostałych fragmentów wyjaśnień oskarżonego wynika, że zażywał inne środki odurzające i substancje psychotropowe.

Sąd I instancji w oparciu o te dowody uznał, że oskarżony świadomie posiadał substancję psychotropową z grupy I-P załącznika do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd Okręgowy ocenę tę akceptuje. W ocenie Sądu Okręgowego nie jest prawdopodobne to, że ktoś bez wiedzy oskarżonego pozostawił w mieszkaniu przez niego wynajmowanym i remontowanym woreczek zawierający substancję psychotropową, czy to podczas „jakiegoś spotkania ze znajomymi” czy też w innych okolicznościach, o których snuje domysły apelujący. Nie można tracić z pola widzenia okoliczności, że oskarżony był już karany (kilką miesięcy przed czynami będącymi przedmiotem niniejszego postępowania) za posiadanie środków odurzających bądź substancji psychotropowych (k. 245) a 24 stycznia 2018 r. prowadził pojazd mechaniczny zarówno w stanie nietrzeźwości, jak i pod wpływem amfetaminy.

Dlatego apelacja w takim zakresie w jakim kwestionowała ustalenie Sądu I instancji o świadomym posiadaniu przez oskarżonego substancji psychotropowej w mieszkaniu przy ul.(...) w P. nie została uznana za zasadną.

Co się tyczy zarzutu rażąco niewspółmierności kar, to Sąd Okręgowy stwierdza, że kara orzeczona w punkcie 1 jest raczej łagodna. Trzeba tu wziąć pod uwagę: stan nietrzeźwości oskarżonego (stężenie alkoholu we krwi oskarżonego to 1,88 promila), wysokość stężenia amfetaminy w jego krwi, krótki czas, jaki upłynął od orzeczenia wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych (k. 92). O surowości a tym bardziej rażąco surowości mowy być nie może. Co się tyczy kary orzeczonej w punkcie 2 to jest ona umiarkowanie surowa. Sąd nie może nie wziąć pod uwagę okoliczności, że kilka miesięcy wcześniej oskarżony był karany za podobne przestępstwo. Wreszcie kara łączna jest orzeczona na zasadzie asperacji. Sąd ma na uwadze zbieżność czasową między przestępstwami, za które orzeczono łączone kary a także okoliczność, że oskarżony po raz kolejny wchodzi w konflikt z prawem. Dlatego kara łączna, orzeczona przez Sąd I instancji nie została za rażąco niewspółmiernie surową a tylko wówczas zachodziłaby potrzeba ingerencji w punkt 3 wyroku. Środki karne nie budzą zastrzeżeń. Dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych był obligatoryjny a wysokość świadczenia pieniężnego najniższa z możliwych.

Z tych względów Sąd Okręgowy apelacji obrońcy oskarżonego w takim zakresie, w jakim wskazywała na orzeczenie rażąco niewspółmiernej kary nie uwzględnił, czego konsekwencją było orzeczenie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze.